

Mál nr. 98/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og sama félag vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B****Ágreiningur um sakarskiptingu vegna áreksturs á Bugðusíðu, Akurevri, 4.2. 2019.****Gögn.**

Málskot mótttekið 12.3.2019 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 1.4.2019 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Að morgni hins 4. febrúar 2019 varð árekstur milli ökutækja A og B á Bugðusíðu. Atvik voru þau að bifreið A, sem M ók, var ekið norður Bugðusíðu eftir að hafa verið beygt frá Arnarsíðu, þegar hún lenti aftan á bifreið B, sem var þá kyrrstæð við gangbraut. Ökumaður bifreiðar B heldur því fram að hann hafi gætt vel að allri umferð á bakvið sig áður en hann stöðvaði bifreiðina til að hleypa út farþega. Bifreið A hafi skyndilega skolið aftan á bifreið hans og því ljóst að ökumaður hennar hafi verið með athyglina við annað. Þar sem ágreiningur var um sakarskiptingu var málinu vísað til tjónanefndar váttryggingafélaganna sem komst að þeirri niðurstöðu að ökumaður bifreiðar A, M, bæri einn ábyrgð á árekstrinum.

M er ósátt við þá niðurstöðu og telur að ökumaður bifreiðar B hafi snögghemlað við gangbraut í þeim tilgangi að hleypa út farþega. M tekur fram að umrædd gangbraut sé aðeins 5-7 metra frá innkeyrslu á bifreiðastæði og að það hefði verið hægur vandi fyrir ökumann bifreiðar B að keyra þangað, fremur en að stöðva bifreiðina uppi á hraðahindrun sem einnig er gangbraut. Máli sínu til stuðnings vísar M til 7. mgr. 26. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 og a-liðar 1. mgr. 28. gr. sömu laga.

Í bréfi V, sem er váttryggjandi beggja bifreiða, til nefndarinnar kemur fram að váttryggingafélagið skili ekki athugasemdum vegna málsins.

Álit:

Samkvæmt gögnum málsins verður að telja að ökumaður bifreiðar A hafi ekki gætt nægilega að umferð fyrir framan sig eða hagað akstri sínum í samræmi við 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga umrætt sinn. Þannig hafi hann ekki gætt að því að aka svo langt frá ökutæki B að ekki væri hætt á árekstri þótt bifreið B væri stöðvuð eða dregið úr hraða hennar. Verður því ekki séð að það sé orsakasamband milli þess hvar bifreið B var stöðvuð og þess að til ákeyrslu kom. Þannig breytir það ekki niðurstöðunni þó ökumanni bifreiðar B hafi verið óheimilt að stöðva bifreiðina á gangbraut, sbr. a-lið 1. mgr. 28. gr. umferðarlaga. Verður með hliðsjón af framansögðu að telja að M, ökumaður bifreiðar A, beri alla sök á umræddum árekstri.

Niðurstaða.

M ökumaður bifreiðar A ber alla sök á árekstrinum.

Reykjavík 16. apríl 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.